

wijst, op al wat hier vooraf is gegaan. De twee mannen kijken met eenige verwondering toe, hun handen werden door Vermeer neergelegd.

De kleuren zijn Vermeer waardig, de kop der vrouw grootsch en prachtig, m.i. het schoonste fragment in de schilderij. De figuren zitten gedrongen in een kleine ruimte bij zijlicht, van 't atelierraam. Hier werd geen maal gebruikt: er werd een fraai stilleven ge-arrangeerd en geschilderd zooals Vermeer dat, vol distinctie, geheel en al: eigen, kan. Het mysterie van dit oogenblik heeft m.i. deze groote schilder er niet ingeweven. Voor mij zijn de kleine Vermeers, „blauwe brief”, „brieffschrijfster” enz. grooter wonder.

En dan is er een kleine grisaille van Rembrandt; ik zag die voor 't eerst op de Rembrandt-tentoonstelling '98 in het Stedelijk Museum te Amsterdam; daarna was 't mij gegeven ze nog tweemaal te ontmoeten, 't laatst in Parijs (Museum Jacquemart-André).

Hier is de Christus waarlijk hoofdpersoon, gezien als silhouet tegen een lichtenden achtergrond, de mannen hebben Hem herkend, zijn opgerezen van hun zitplaatsen en neergezonken op den grond, ontzet, geschokt. De Heer, het hoofd sterk achterover, breekt het brood met een grootsch en verheven gebaar, niet meer van deze wereld. Triumphator.

★

Twee Families

Rembrandt, Familiegroep, 1668 - Brunswijk

.... te Brunswijk bevindt zich een groote Rembrandt, dus gingen wij naar Brunswijk.

In 't midden van de wand een familieportret; het duwde, zooals de bijzondere dingen dat gewoon zijn, met niet te weerstanen drang alles van zich, dat in de buurt was. Dus weken de andere schilderijen en bleven, met gepaste bescheidenheid, in een nevel, ergens